

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí v Bratislave 28. júla 2010 v trestnej veci obvineného **M. K. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde v Komárne pod sp. zn. 2T 149/2007, o dovolaní, ktoré podal obvinený M. K., zastúpený obhajcom JUDr. Z. D., advokátom v Komárne, proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 18. novembra 2008, sp. zn. 3 To 67/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. K. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Komárne z 19. decembra 2007, sp. zn. 2T 149/2007, obvinený M. K. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 4. februára 2007 asi o 17.40 hod. na ceste od obce K. do mesta K. s ním vedeným osobným motorovým vozidlom zn. Peugeot prešiel do protismeru, kde sa ním vedený automobil čelne zrazil s osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia, ktorého vodič Š. V. pri zrážke utrpel rôzne zranenia vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní najmenej päť mesiacov, jeho prvá spolujazdkyňa R. K. zranenia vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní najmenej štrnásť dní, druhý spolujazdec Z. G. rôzne zranenia vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou do 25. júna 2007 a tretí spolujazdec P. K. rôzne zranenia vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní dvoch týždňov.

Okresný súd podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák., obvinenému uložil trest odňatia slobody na pätnásť mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený s určením skúšobnej doby na dva roky (§ 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák.) a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky (§ 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.); podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú R. K. s jej nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko súdne konanie.

Odvolanía prokurátora a obvineného M. K. proti rozsudku okresného súdu uznesením Krajského súdu v Nitre z 18. novembra 2008, sp. zn. 3 To 67/2008, podľa § 319 Tr. por. boli zamietnuté.

Obvinený M. K. zastúpený obhajcom podal proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktorým sa domáhal vyslovenia porušenia zákona v ustanovení § 319 Tr. por. v jeho neprospech, zrušenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a nadväzujúcich rozhodnutí a príkazu Krajskému súdu v Nitre vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť. Tento záver vyplýva z písomného podania obhajcu doručeného 22. júla 2009, ktorým bolo modifikované pôvodné dovolanie podané na okresnom súde 13. januára 2009.

V dovolaní za jeho dôvody boli označené ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.; ďalšie tam uvádzané zákonné ustanovenia, ktoré mali byť porušené, sú z hľadiska konania o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku právne irelevantné.

Základom dovolanie je názor obvineného, že skutkový stav v rozhodovanej veci bol zistený nedostatočne, resp. nesprávne, pričom v podstate sa poukazuje na doterajšiu obhajobu aj keď v rôzne formulačne skrytej forme. Tézou dovolania je názor, že zo skutkového stavu nevyplýva zistenie o porušení dôležitej povinnosti uloženej obvinenému ako vodičovi motorového vozidla podľa zákona, a preto aj právne posúdenie skutku ako prečinu podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. nie je legálne. Dovolanie na základe tohto sa opiera o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že teda rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V pomerne nejasnej forme z uvedeného základného postulátu dovolania sa v ňom vyvodzuje aj porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), resp. že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.); v tomto smere dovolanie nepredložilo jasnú špecifikáciu.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrili aj procesné strany – prokurátor a poškodený Š. V. – ktoré označili napadnuté rozhodnutie za legálne a podaný mimoriadny opravný prostriedok za nedôvodný.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), predpísaným postupom (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a že boli splnené jeho podmienky a predpokladaný obsah (§ 373. § 374 Tr. por.); Najvyšší súd však dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c, písm. g/, písm. i/ Tr. por. nezistil.

K otázke, či obvinený pri inkriminovanom skutku porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi motorového vozidla pri jeho jazde, okresný súd zistil, že M. K. prešiel s ním vedeným automobilom do protismeru, kde došlo k zrážke s oproti jazdiacim motorovým vozidlom vedeným Š. V.; toto stanovisko prijal aj krajský súd. Za tejto situácie príčinou dopravnej nehody (jej následkov na zdravie iných osôb, resp. najmä Š. V.), je podľa vysloveného názoru súdov porušenie povinnosti obvineného ako vodiča uloženej mu podľa § 4 písm. c/ zák. č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov (o pravidlách premávky na pozemných komunikáciách), teda že sa náležite nevenoval vedeniu motorového vozidla.

Pojem dôležitá povinnosť uložená podľa zákona je vo svojom základe flexibilná, lebo katalóg „dôležitých povinností“ vodiča motorového vozidla nie je možné stabilizovať; význam porušenia každej povinnosti vodiča totiž priamo závisí od konkrétnej dopravnej situácie. Všeobecne však je možné rezultovať, že porušením dôležitej povinnosti je porušenie len takej povinnosti, ktorá má za danej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie, teda keď jej porušením môže ľahko dôjsť k takému následku. Podľa ustálenej judikatúry je potrebné hodnotiť predovšetkým také porušenie povinností vodiča, ktoré so zreteľom na silu, rýchlosť a hmotnosť motorových vozidiel môže mať

za následok vážnu dopravnú nehodu. Takou povinnosťou je teda aj náležité venovanie sa vodiča vedeniu motorového vozidla a jej porušením je jazda, pri ktorej sa vozidlo zavinením vodiča dostalo do protismeru, ak v dôsledku toho príde k ujme na zdraví iných osôb.

Dovolací súd po zvážení uvedených okolností dospel k záveru, že v doterajšom konaní súdy zistený skutkový stav správne posúdili, keď konanie obvineného právne kvalifikovali ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., lebo tento inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví závažnejším spôsobom konania, ktorým je porušenie dôležitej povinnosti uloženej páchatelovi podľa zákona (§ 138 písm. h/ Tr. zák.).

Najvyšší súd konštatuje, že dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neboli naplnené, pričom v konaní o ňom správnosť a úplnosť zisteného skutku sa neskúma a nemení. V rozhodovanej veci v doterajšom konaní zistený skutok nie je možné teraz spochybňovať, čo je hlavným zámerom dovolania obvineného. V poslednom znení podaného mimoriadneho opravného prostriedku (označenom ako jeho upresnenie), nie je tento cieľ publikovaný priamo, ale z celého kontextu je evidentný, o čom svedčí aj prvá verzia dovolania (z 13. januára 2009), ktorým sa priamo napádajú skutkové zistenia súdov. Na tomto závere nič nemení ani vznesenie právnych argumentov v tzv. upresnení dovolania, lebo podstata obidvoch písomných podaní je v princípe rovnaká. Hlavnou námietkou je teda skutočnosť, že súdy neprijali obhajobu obvineného a že vo veci bolo rozhodnuté v rozpore s jeho subjektívnymi predstavami, resp. presvedčením. Skúmanie týchto otázok však nepatrí do konania o dovolaní, ktoré nie je zamerané na zisťovanie skutkového stavu, ale musí byť obsahom konania na súde prvého stupňa a konania o odvolaní ako riadnom opravnom prostriedku.

Naznačený cieľ obvineným podaného dovolania priamo súvisí aj s ďalšími uplatnenými dôvodmi tohto mimoriadneho opravného prostriedku podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. Z dovolania priamo nevyplýva, ktorými procesnými úkonmi bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, resp. aké dôkazy, na ktorých je založené rozhodnutie, neboli vykonané zákonným spôsobom.

Najvyšší súd napokon tieto uvádzané dôvody dovolania tiež sám nezistil a považuje ich za irelevantné; na margo je potrebné poznamenať, že dovolací súd podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je viazaný dôvodmi tohto mimoriadneho opravného prostriedku, ktoré sú v ňom uvedené.

Najvyšší súd na tomto základe dospel k výsledku, že nie je zrejmé splnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podaný obvineným M. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. júla 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová